
Politické strany na Slovensku

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	Autor obálky
<u>Stanislav</u> <u>Hoferek</u>	<u>Greenie</u> <u>knižnica</u>	<u>CC-BY-NC-</u> <u>ND</u>	<u>Štvrté</u> <u>(08/2024)</u>	<u>Stanislav</u> <u>Hoferek</u>

V tejto krátkej knihe o politických stranách, aktualizovanej v auguste 2024, si môžete prečítať základné informácie o dôležitých politických stranách na Slovensku. Každá z týchto strán je popísaná na niekoľkých riadkoch, vďaka čomu je možné urobiť si prehľad veľmi rýchlo. Kniha môže byť užitočná pri debatách, pre rozšírenie všeobecného prehľadu či pri zvažovaní, ktorá strana si viac či menej zaslúži váš hlas.

Stanislav Hoferek

Politické strany na Slovensku

OBSAH

Politické strany na Slovensku.....	1
O knihe.....	2
Obsah.....	3
Smer-SSD.....	4
Hlas-SD.....	6
SNS (Slovenská národná strana).....	8
Republika.....	10
Sme rodina.....	12
KDH (Kresťansko demokratické hnutie).....	13
Slovensko (Predtým OĽANO).....	15
Aliancia.....	17
Demokrati.....	18
SaS (Sloboda a Solidarita).....	19
PS (Progresívne Slovensko).....	20

Smer je veľmi zvláštna strana. Ide o tzv. stranu pre všetkých (catch-all party), kde už pri zakladaní bola snaha získať čo najvyšší možný počet hlasov. Odbornejšie témy idú bokom a tak strana hrá na emócie, kult osobnosti a neskôr hlavne na šírenie konšpirácii a nenávisti. Smer je v súčasnosti proruská i proeurópska strana, proti ľudským právam i za ľudské práva. Základnou myšlienkou je spoliehanie sa, že ich voliči majú mizernú pamäť a že rýchlo zabudnú na to, že dostanú opak toho, čo im bolo sľúbené. So Smerom úzko súvisí organizovaná mafia, zastrašovanie opozície a útoky na menšiny. Smer je zárukou stability, pretože spoločný biznis je výhodnejší ako čokoľvek iné. Európska únia vníma Smer ako nebezpečnú, populistickú a nacionalistickú stranu a množstvo ich poslancov v slovenskom i európskom parlamente koná tak proti spoločnej Európe, ako i proti občanom Slovenska. Smer je tiež expertom v očierňovaní kohokoľvek, pričom ide o stranu, ktorá toho rozkradla najviac a obmedzuje úplné základy právneho štátu a slobody prejavu. Po vzore Orbána chce Smer a SNS čo najviac ovplyvňovať televízie. Medzi najznámejších členov patrí človek, ktorý miluje diktatúry a utrpenie ľudí a nenávidí modernú demokraciu. Pre Smer sú ľudia, ktorí nesúhlasia s fašizmom, oveľa väčšie zlo, než samotní fašisti. Nájsť v klube čestných a odborných ľudí je prakticky nemožné, pretože o takých nemá velenie strany záujem a buduje si imidž nekompromisnej strany bez humanity a spolupráce. Dôležitou časťou strany sú oslavy dňa žien, pretože oslavy sú oveľa jednoduchšie ako riešenie problémov všetkých či konkrétnej skupiny ľudí. Strana sa pred voľbami veľmi zaujíma o dôchodcov.

Ideálne pre: dôchodcov, ktorí chcú byť chudobnejší, než práve sú. Konšpirátorov, trolov a ľudí, ktorí dajú prednosť pekne znejúcemu klamstvu pred akoukoľvek pravdou.

Hlas je zaujímavá i nezaujímavá strana zároveň. Približne z ¾ ide o ľudí zo strany Smer, ktorí sa rozhodli, že budú bojovať za rovnaké veci pod inou vlajkou. Hlas vznikol v čase, keď Smer upadal pre mnohé, opakujúce sa škandály. Z hádok medzi umiernenjšími a radikálnejšími Smerákmi vzniklo rozdelenie na dve strany, ktoré sú veľmi podobné a vo všetkom spolupracujú. Hlas je ťažké označiť za úplne novú stranu, pretože často je pravá ruka významného politika Smeru v Hlase a naopak. Europoslankyňa Monika Beňová sa len zasmiala, keď bola diskusia o tom, či bude Smer 1 a Smer 2 spolupracovať. Aj keď sa Hlas prezentuje ako umiernená či menej extrémna forma Smeru, ich rétorika a činy sú rovnaké alebo veľmi podobné. Kritika voči najextrémnejším politikom Smeru je oveľa menšia, ako by mala byť a Hlas sa tak hľadá a skúša zaujať populizmom. Pre politikov Hlasu je typická dvojtvárnosť, protikladné vyhlásenia a činy, či fakt, že sa rovnako ako v Smere spoliehajú na slabú pamäť národa. Na druhej strane je nutné povedať, že Hlas môže byť skutočne lepšou stranou oproti Smeru v niektorých ukatovateľoch, a to predovšetkým pri diskusiách so stranou SNS. SNS je prirodzene bližšie k Smeru ako k Hlasu a tak sa v koalícii Smer-Hlas-SNS ukazuje Hlas ako najrozumnejšia voľba. Do Hlasu vstúpili aj predstavitelia Dobrej voľby a ďalších strán, ale ich reálna sila je nízka v porovnaní so straníckou väčšinou, ktorá chce čo najväčšiu spoluprácu so Smerom. Smer môže stranu Hlas jedného dňa znovu pohltiť. Hlas pohorel v eurovoľbách a od svojho založenia, keď bol chvíľu v prieskumoch najväčšou stranou, neustále padá.

Ideálne pre: ľudí, ktorí si prajú populistické balíčky a nereálne sľuby, nemilujú Roberta Fica, ale aj tak im nevadí, ak bude mať čo najsilnejšiu pozíciu v štáte. Taktiež ľudia, ktorým môže vadit' rozklad právneho štátu, ale nemajú chuť či odvahu s tým čokoľvek robiť a chcú len počkať, čo s tým tí horší a silnejší urobia, bez kladenia odporu.

Medzinárodný unikát. Strana s tradíciou ešte z 19. storočia, ktorá by nás chcela dostať do včasnejšej doby plnej upaľovania čarodejníc a bylinkáriek. Strana vedená zlým a bezcharakterným človekom, ktorá nemá dost' zaujímavých zlých a bezcharakterných ľudí, a tak zbiera zlých a bezcharakterných ľudí z tých najdivnejších miest. Z pochybnej proruskej televízie, z pochybných tlačovín plných nenávisťi či z ľudí, ktorí sú a zároveň nie sú ultra nacionalisti. SNS v svojej histórii nikdy nemala žiadneho dobrého ministra a to boli v rôznych vláдах. Každý rezort, ktorý bol vedený človekom zo Slovenskej národnej strany, sa neustále prepádaval do horšieho a horšieho stavu, predovšetkým školstvo. SNS okradlo Slovensko pri rôznych kauzách, ako sú napríklad emisie, a aj keď sú v kradnutí menej efektívni ako ľudia zo strany Smer a mali k tomu menej príležitostí, stranu nie je za čo pochváliť. Slovenská národná strana dnes propaguje predovšetkým záujmy Ruska či Maďarska, dáva prednosť národným témam pred riešením problémov v ekonomike a je to strana, kde vôbec nemyslia na ľudské práva či budúcnosť krajiny. Zároveň dostala do politiky ľudí ako Martina Šimkovičová, ktorá je ministerka kultúry, aj keď je nekultúrna, hlúpa, nikto ju nerešpektuje a ona sama nerešpektuje ani ľudí v kultúre, ani európsku kultúru všeobecne. Zároveň sa dostal do pozície ministra Tomáš Taraba, ktorý síce nemá v láske prírodu a urobí pre developerov všetko, i keby sme prišli o všetky stromy, ale zároveň má potrebu útočiť na všetkých, ktorí sa do prírody rozumejú. K tomu samozrejme útoky na deti bývalej prezidentky a šírenie hoaxov. Fakt, že SNS zároveň útočí na svojho koaličného partnera, stranu Hlas, znižuje silu aktuálnej vládnej koalície a spôsobuje, že nielen SNS, ale aj celé Slovensko je v zahraničí na smiech.

SNS je samozrejme vedená Andrejom Dankom, ktorý síce náhodne generuje slová, ale zato dokáže písať texty bez vlastnej myšlienky. Dodnes nie je jasné, či je to zlé, alebo naopak dobré. Keďže často nehovorí pravdu a zbohatol okrádaním ľudí v okolí Revúcej a nevie význam slov ako liberál, spolieha sa na tie najnižšie ľudské pudy a šírenie klamstiev, nenávisti a podobne. Ako jeden z mála politikov vystúpil v Ruskej Dume, aby mohol podporiť autokratov a ponižovať európskych, demokratických spojencov Slovenska. Na to je patrične hrdý.

Ideálne pre: voličov, ktorí si myslia, že s Andrejom Dankom je a vždy bude sranda. Alebo pre ľudí, ktorí nenávidia Slovensko a chcú, aby padlo čo najhlbšie.

Strana Republika je veľmi podobná stranám ako NSDAP z minulosti. Fašisti, ktorí prehlasujú, že nie sú fašistami. Logika je úplne jednoduchá, len veľmi málo ľudí je v skutočnosti presvedčených, že práve toto teraz potrebujeme. Preto strany ako Kotlebovci a Republika vyžadujú spojenie fašizmu a oveľa väčšej skupiny ľudí – konzumentov hoaxov a najrôznejších nahnevaných ľudí. Strana neponúka žiadne rozumné riešenia, len nenaplniteľné sľuby, propagandu a útoky na všetkých. Spojitosť s Hitlerom je tu úplne jasná. Nájst' si vonkajších či vnútorných nepriateľov, hlásiť niečo o tom, že niekto je zlý a zároveň pokrytecky brať všetky výhody. Dobrým príkladom je Milan Uhrík, známy aj ako najzbytočnejší europoslanec. Nula návrhov, nulová samostatná aktivita, nechce ho žiadna veľká európska strana a čo je na tom najlepšie, tisíce eur za klamstvá. Milan Uhrík útočil na očkovaných, i keď sám je očkovaný. Nadáva na Európu, ale veľmi dobre vie, že bez peňazí, ktoré dostávame, by sme boli úplne inde. Republika je plná politikov, ktorí klamú, ale klamú tak dobre, že to síce vedia vyvrátiť aj žiaci lepšej základnej školy, ale na oklamanie naivnejších ľudí to postačuje. Sám veliteľ strany je známy predovšetkým preto, že sa nevie vyjadriť k veciam, ku ktorým sa vyjadruje. Dvojka strany, Milan Mazurek, nevie význam niektorých slov a preto uráža, koho môže. S Mazurekom nechcú spolupracovať ani politici z AfD (ultranacionalistická strana v Nemecku), pretože je aj pre nich príliš hlúpy a arogantný. Ku strane sa pridáva mladá Lívia, ktorá síce rada ubližuje bábikám, ale aspoň sa hrá na najhoršiu možnú redaktorku. Republika vznikla po tom, čo sa medializovala možnosť, že bude strana Mariana Kotlebu zakázaná za šírenie nenávistných prejavov, a tiež z dôvodu, že si jednotliví fašisti brali viac pre seba a nechceli sa deliť.

Republika nepoužíva uniformy, ale je relatívne silná na základe faktu, že strana Andreja Danka nemá čo ponúknuť. Pre Republiku sú dôležité miesta na kandidátke rezervované pre ľudí, ktorí boli alebo budú odsúdení za násilnú tresnú činnosť, urážanie hneď niekoľkých zraniteľných skupín či pre ľudí, ktorí sa preslávili len a len nenávisťnými komentármi. Zatiaľ čo SNS je viac zameraná na hlúpych ľudí vo vyššom veku, Republika sa zameriava na hlúpych ľudí v mladšom veku. Podobne ako SNS, aj Republika je strana, s ktorou aspoň oficiálne nechce vládnuť Hlas. Republika je tak ako podobné strany proruská, šíri hoaxy o tom, že na Ukrajine sú ľudia podobní tým v Republike a že Putin nás všetkých zachráni a je to dokonalý vodca. K tomu nemôže chýbať veľa otrepaných fráz, ako „slušní ľudia“ (čiže všetci, ktorí nenávidia vzdelanosť) či „kresťanské hodnoty“ (a to hovoria hlavne ľudia vykopnutí z cirkví či napojení na vyvražďovanie detí v demokratických krajinách).

Ideálne pre: ľudí, ktorí sa na základnej a strednej škole nenaučili vôbec nič, nemajú základy logiky a kritického myslenia a myslia si, že čím viac ublížia sami sebe a svojim blízkym, tým lepšie sa budú mať. Dokonalo pomýlená logika.

Strana Borisa Kollára je v súčasnosti málo aktívna. Prezentuje sa ako jednoduchá strana, ktorá má riešiť problémy ľudí. Ide o čiastočne pravicovú a čiastočne ľavicovú stranu, ktorej presné zameranie sa dá len ťažko popísať. Sme rodina je vlastne záhada. Strana, ktorá na jednej strane sľubuje veľké zmeny v bývaní a hypotékach, ale neurobila v tejto oblasti nič. Taktiež strana, ktorá sľubuje zmeny v justícii, ale práve so zákonom má hneď niekoľko jej členov problémy. Taktiež je zaujímavý kolobeh jednotlivých osobností, ktoré neustále menia strany. Nejednen z konfliktných ľudí bol po nejaký čas v Sme rodina. Strana zameraná na sľuby je často braná ako drahá nevesta. Je to veľmi egoistický princíp, ktorý spôsobuje náročné vyjednávania a mnohé, často nelogické ústupky. Sme rodina je priamou konkurenciou pre Hlas, pričom práve s Hlasom by najradšej vládli. Sme rodina je tiež veľmi konzervatívna strana, kde nie je priestor na kompromisy či hľadanie nových, rozumných riešení. Sme rodina bola súčasťou pravicovej vlády, spolu s OĽANO (dnes Slovensko), Za ľudí a SaS. Išlo o vládu plnú sporov a zbytočných hádok, k čomu prispievala samozrejme aj táto strana. Kuriozita je, že Sme rodina je v podstate mŕtva strana, pretože o ňu nemajú záujem ani noví voliči, ani noví politici. Strana totiž mala svoje opodstatnenie v čase, keď bol Smer v problémoch a strana, ktorá je podobná Smeru, ale bez Fica, bola atraktívna. Odkedy existuje Hlas, ako jemne odľahčená verzia Smeru, percentná Sme rodina, ako i aktivita ich členov, ide prudko nadol.

Ideálne pre: ľudí, ktorí ešte stále dúfajú, že dostanú bývanie zadarmo, i keď sa práca na tom ešte ani nezačala.

KDH je jedna z najdlhšie pôsobiacich strán. Kresťanské strany, podobne ako mnohé iné, boli počas komunizmu zakazované. A práve táto kresťanská strana prerazila a väčšinou sa dostáva do parlamentu, i keď nedávno po sebe túto šancu nemala. KDH je skutočne zaujímavé hnutie aj na základe faktu, že z hnutia stále niekto odchádza. Ktokoľvek zaujímavejší, s názorom a jasnou víziou, ide preč. Výsledkom je tak hromada ľudí, ktorá je verná súčasnému vedeniu, bez ohľadu na to, čo robí. KDH je stredopravá strana a má si čo povedať s ostatnými stredopravými stranami, pokiaľ ide o ekonomiku a ďalšie oblasti. Zároveň je to však strana, ktorá je veľmi zameraná na vieru a tradície a často pôjde proti svojim spojencom v dôležitých oblastiach, len aby prešlo niečo síce nepotrebné, ale hlavne škodlivé v spolupráci s ich oficiálnymi nepriateľmi. KDH tak dovoľí Smeru či podobnej strane čokoľvek, ak to bude proti progresívnemu a liberálnemu prístupu. V praxi to znamená, že KDH je dvojtvárne. Na jednej strane rozumná strana, ktorá chce, aby bolo Slovensko funkčnou krajinou v Európe, na druhej strane nás ťahá do niektorého prekonaného storočia. KDH už v minulosti opustilo vládu, pretože dalo prednosť Vatikánu pred Slovenskom. Je otázne, ako dlho vydrží KDH v politike, keďže populácia je čoraz menej veriacia. Na druhej strane ale starne. Musí tak bojovať o prežitie v svojich baštách, napríklad v Žilinskom a Prešovskom kraji, s rôznymi stranami. KDH ako kresťania majú veľa konkurentov. Klerofašistickú Republiku, radikálnu SNS, čoraz konzervatívnejšie a zároveň menej zaujímavé hnutie Slovensko (OLANO), Za ľudí, Demokratov či Alojza Hlinu, kedysi predsedu KDH, ktorý je teraz v SaS. Samozrejme tradíciami sa oháňa aj Smer a na základe toho aj Hlas či nezaujímavá strana Sme rodina. Priamo na kresťanov mieri toľko strán, že sa nemôžu všetky

zmestiť do parlamentu. Je rozhodne pekné veriť, že KDH je jednou z tých rozumnejších strán na Slovensku, ale opakované zlyhania, nedostatok dobrého programu a hlavne nedostatok odborníkov nerobia z KDH skutočne poctivého spojenca pre demokratické strany. Zvlášť, keď je líder spornou postavou a jeho pôsobenie je zmätočné a často i zbytočné.

Ideálne pre: veriacich ľudí, ktorí dávajú prednosť viere pred všetkým ostatným.

Slovensko nepotrebuje Slovensko. Znie to ako jednoduchá slovná hračka, ale víťaz nedávnych volieb, ktorý po svojej vláde len ledva preliezol do parlamentu, je skutočný unikát. Projekt Igora Matoviča, ktorý je teraz oficiálne predsedom Slovenska, to je jeden extrém za druhým. Strana jedného muža sa počas celej svojej histórie veľmi nezmenila. Robí sa to, čo povie predseda. Každú chvíľu je nejaký viac alebo menej vydarený experiment, ktorý spôsobil, že vtedajšie OĽANO dokázalo prekonať populistický Smer, a to napriek tomu, že Smeru pomáhala vo veľkom mafia. Dnes je strana Slovensko v hroznom stave. Tí najlepší a najšikovnejší z projektu odišli, podobne ako je bežné odchádzať z KDH. Ostáva tak minimum odborníkov, ale veľa ľudí, ktorí chcú byť hlavne za dobre s Igorom Matovičom. Slovensko je protimafiánska strana, pre ktorú je niekedy dôležitejšie smerovanie ku konzervatívnym hodnotám. V podstate je strana vždy taká, akú ju v danom čase chce mať Igor Matovič. V súčasnej podobe spolupracuje s ultra konzervatívnou Kresťanskou úniou (KÚ) a zbytkami strany Za ľudí (zaujímavejšia časť osôb opustila stranu a pridala sa do SaS). Členovia a jednotlivé nezávislé osobnosti odchádzajú, pretože sa to s Igorom Matovičom nedá vydržať. Táto osoba je tiež dôvod, prečo kedysi vznikla vláda Smeru a Mostu, pretože Most by s OĽANO spolupracovať nedokázal. V neprospech strany Slovensko patrí aj nezvládnutie pandémie, i keď predošlá vláda im to mimoriadne sťažila. Voľba strany Slovensko paradoxne pomôže Smeru, pretože oslabí demokratické strany, ktoré sú schopné a ochotné spolupracovať. Strana Slovensko je navyše jediná viac-menej demokratická strana, ktorá nadávala na dočasnú vládu odborníkov pod vedením Ľudovíta Ódora.

Na druhej strane je potrebné povedať, že Igor Matovič dokázal pred rokmi jasne a rázne upozorniť na problém.

Ideálne pre: všetkých, ktorí si myslia, že najneoblúbenejší politik dokáže zázrak, aj keď s ním nikto nie je ochotný spolupracovať či vôbec rokovať. To, čo ponúka KÚ a súčasná verzia Za Ľudí, je pre väčšinu ľudí nielen nezaujímavé, ale hlavne škodlivé.

Z pohľadu väčšiny obyvateľov Slovenska je strana Aliancia nezaujímavá, pretože ide o stranu, ktorá sa zameriava na južné okresy s výraznu maďarskou menšinou. Nie je ľahké povedať, či by bolo alebo nebolo vhodné, aby sa táto strana dostala do parlamentu. Aliancia sa totiž nedá správne zaradiť medzi pravicu či ľavicu, pretože je to satelit maďarského Fideszu alebo inej strany, ktorá je aktuálne pri moci v Maďarsku. Aj keď niektorí členovia nie sú priamo nadšení z politiky Viktora Orbána, väčšina strany je naklonená tomuto politikovi do takej miery, že s ňou iné maďarské strany nechcú spolupracovať. Predovšetkým dnes veľmi malé strany ako Most-Híd či Maďarské Fórum. Nečitateľnosť je o to väčšia, že vedenie plne podporilo kandidatúru Petra Pellegriniho a to aj v tých okresoch, kde väčšina voličov predtým volila kandidáta či kandidátku demokratickej pravice. Aliancia nehovorí za všetkých Maďarov žijúcich na Slovensku a niektorí kandidáti sú sporní a spájaní s nie príliš vhodnými myšlienkami.

Ideálne pre: fanatických milovníkov Viktora Orbána.

Demokrati nie sú v slovenskej politike nováčikovia. Ide o ľudí, ktorí pochádzajú zo strany Spolu, pričom sa k nim pridali zaujímavejšie osobnosti z bývalého hnutia OĽANO či Za ľudí a niekoľko ďalších osobností. Vlastne je to spoločný projekt ľudí, ktorí majú demokratické myšlienky a vedia a chcú sa dohodnúť na peknej budúcnosti. Na rozdiel od hore menovaných strán, ide o stranu s odborníkmi a programom. Demokrati sú pravicová strana a jej členovia boli počas volebných období medzi tými najaktívnejšími. V parlamentných i prezidentských voľbách skončili podobne ako v prieskumoch pod čiarou, keďže sa voliči na poslednú chvíľu rozhodovali medzi viacerými demokratickými subjektami. Na základe toho sa podarilo prejsť strane SaS a strana Progresívne Slovensko, ktoré kedysi bolo súčasťou projektu PS/Spolu, uhrala veľmi solídny výsledok.

Ideálne pre: voličov stredových demokratických strán, ktorí veria, že sa im podarí prekročiť potrebnú hranicu.

Sloboda a Solidarita pôsobí už od roku 2009 a hneď sa dostala do novej vlády. Ide o stredopravú stranu, ktorá je označovaná ako liberálna, i keď jej pôvodný zakladateľ sa v niektorých témach od liberálov veľmi odlišoval. Sloboda a Solidarita je zameraná na ekonomický program, sociálne témy či rôzne opatrenia, aby sa na Slovensku viac oplátilo žiť a podnikať. Hovorí sa o nej ako o mestskej strane, spolu s PS. Tieto strany sa však odlišujú predovšetkým v tom, že sa SaS jednoznačne prezentuje ako pravica, kým Progresívne Slovensko je skôr neutrálne. Sloboda a Solidarita má často program, ktorý je vyhodnotený ako najlepší. Má však dosť náročných voličov, ktorí si dobre pamätajú, že SaS už dvakrát odišla z vlády. Z nedávnej vlády Igora Matoviča a neskôr Eduarda Hegera odišli na základe nezhôd so stranami OĽANO či Sme Rodina. Predtým odišli z vlády Ivety Radičovej kvôli Eurovalu. Niektorí členovia a bývalí členovia sa za to verejne ospravedlnili. Euroval prešiel a na 8 rokov pripadla vláda Smeru. Sloboda a Solidarita bola nedávno zmenená, pretože prišlo k výmene lídra a prišli do nej tie najzaujímavejšie tváre z rozpadajúcej sa strany Za ľudí. Príjemné je, že niektoré ich opatrenia nestoja nič a znižujú byrokraciu či najrôznejšie prekážky pre živnostníkov. Sloboda a Solidarita sa taktiež púšťa do liberálnych tém, ako sú práva pre ženy, odluka cirkvi od štátu či zníženie trestov za držanie marihuany. Na kandidátke má spolu s PS najviac žien.

Ideálne pre: podnikateľov, voličov s vyšším vzdelaním a ľudí, ktorí si vážia ľudské práva.

Progresívne Slovensko je momentálne najväčšou demokratickou stranou. Netreba sa preto čudovať, že čelí zároveň najväčšej antikampani. Nenávidia ich proruskí trolovia, fašisti, najrôznejší čitatelia hoaxov a podobne. Zvlášť pre mafiu a fašistov je slovo progresívec či liberál synonymum pre všetko, čo je podľa nich zlé. Progresívne Slovensko sa veľmi posilnilo po zmene vedenia. Všetci členovia vedenia spolupracujú, aj keď majú iné uvažovanie a ciele. Aktuálnym lídrom je Michal Šimečka, ktorý má veľký rešpekt v Európskej únii a vedie stranu smerom pokojnej, rozumnej politiky. Nevytáhajú sa témy, ktoré rozdeľujú spoločnosť, ale skôr témy, ktoré spájajú. Boj proti mafii, podpora vzdelania a toho, aby mohli študenti po skončení svojho štúdia pracovať na Slovensku a užiť sa. Pre stranu je dôležité ekonomické fungovanie Slovenska, ale i miera spokojnosti či dôvery v políciu. Progresívne Slovensko je strana s vysokým podielom žien a vzdelaných ľudí, pričom na rozdiel od iných strán nemá problém zmeniť predsedu a darí sa im v parlamentných voľbách, voľbách do európskeho parlamentu a do prezidentského paláca sa dostala Zuzana Čaputová, predtým podpredsedníčka PS. Progresívne Slovensko spolu s ostatnými demokratickými stranami odsúdilo útok na Roberta Fica a zrušilo protesty, na čo zareagoval Robert Fico útokmi predovšetkým na túto stranu, ako keby mala s pokusom o atentát niečo spoločné. Na rozdiel od europoslancov Smeru je o europoslancov Progresívneho Slovenska veľký záujem a dostávajú sa do dôležitých pozícií. Na druhej strane priveľký úspech Progresívneho Slovenska môže znamenať, že sa strany ako Sloboda a Solidarita či Demokrati nedostanú cez potrebnú hranicu. Medzi stranami, ktoré nechcú spolupracovať s PS, sú okrem Smeru či SNS a Republiky aj politici strany Slovensko.

Ideálne pre: bežných ľudí, vzdelaných ľudí a ľudí, ktorým je blízka tolerancia.